

jeg gør det gerne igen – er jo, hvor statsministeren på pressemødet siger, at det er forståeligt og forklarligt, at Israel på den måde rykker ind i de palæstinensiske landsbyer, mens man bl.a. i det spanske EU-formandskab sagde noget helt andet på præcis den samme dag. Det synes jeg da er et eksempel, som er til at tage og føle på. Det kan godt være, at udenrigsministeren har sagt en masse ting – det anerkender jeg at udenrigsministeren har – men hvad har statsministeren sagt? Hvad er det for et billede, som statsministeren har givet af Danmark i den her sag over for omverdenen?

Jeg sagde også i mit tidligere svar, at hvis statsministeren kommer herop og siger: O.k., jeg beklager, jeg mente det ikke på den måde, jeg har ikke hørt, hvad det spanske EU-formandskab sagde. Eller hvis statsministeren udtrykte samme kritik, som øvrige EU-udenrigsministre og stats- og regeringschefer har udtrykt i forhold til Mellempøsten. Så kunne man sige, at der var en vis balance i det. Men det har statsministeren ikke gjort.

Til hr. Holger K. Nielsen: Vi mener ikke, at det er et selvstændigt mål, at man skal køre en so-loeuropæisk linje. Vi mener, at man i videst muligt omfang skal prøve at få USA med. Men kan det ikke lykkes, er jeg helt enig med hr. Holger K. Nielsen i, at så må vi, som vi så det i forhold til Kyoto-protokollen, sige til USA: Det kan vi ikke gå med til.

Det samme gælder jo i forhold til en global aftale i Johannesburg. Der mener vi, at vi skal forsøge at få USA med, men kan det ikke lade sig gøre, må vi se, hvad vi gør til den tid. Og det er utrolig vigtigt, som hr. Jørn Jespersen nævner, at den danske regering tager nogle initiativer og får dannet nogle politiske alliancer, f.eks. med Sverige, med Brasilien, med Sydafrika, som er vært for mødet, Brasilien i 1992, Sverige i 1972, der har aktier i hele det her projekt. Men det gør regeringen ikke, så der har vi også en kritik af regeringen.

I forhold til dette spørger hr. Jørn Jespersen meget polemisk om, hvilken del af USA vi er enig med. Vi er jo selvfølgelig enige med den del af USA, der går ind for internationalt bindende og forpligtende aftaler på miljøområdet, på våbenkontrolområdet og på en række andre områder.

Vi er ikke på nogen måde enige med den Bushregering, den administration, der er nu, som jo er valgt af 20-25 pct. af de mest højreorienterede amerikanere. Den kunne vi aldrig blive

enig med om mange af de her centrale spørgsmål. Men derfor er det vigtigt, at vi også får USA med, for der er andre gode kræfter, som vi også må have med i denne her kamp for nogle af de globale sager, som optager EU og USA.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at statsministeren og medlemmerneovre på regeringspartierne side sidder og fryder sig over, at det i dag er lykkedes at lokke Socialdemokratiet i gyngen.

Kl. 11.20

For hvad er det, hr. Jeppe Kofod siger? Han siger, at han er uenig i en lang række af de ting, som regeringen rent faktisk har gjort. Han er f.eks. uenig i regeringens politik i forhold til statsministerens forståelse for den israelske besættelsesmagt. Men han er samtidig medfor-slagsstiller til et forslag til vedtagelse, som af regeringen vil blive tolket sådan, at Danmark kun vil gøre, hvad USA godkender at Danmark skal gøre. Det er indholdet i forslaget. Forslaget giver, når det skal administreres af regeringen, USA vetoret i forhold til dansk udenrigspolitik – og jeg kan se, at hr. Peter Skaarup nikker bekræftende.

Problemet for hr. Jeppe Kofod er jo, at det er hr. Peter Skaarup, der kommer til at administrere denne her vedtagelse, selv om han ikke engang selv er med i den, for Socialdemokratiet har jo ikke flertal til at kunne kontrollere, om regeringen opfylder det, Socialdemokratiet ønsker sig. Det er tværtimod sådan, at statsministeren baserer den praktiske udførelse af politikken på hr. Peter Skaarup og ikke på hr. Jeppe Kofod. Så Socialdemokratiet er simpelt hen blevet snydt, har ladet sig snyde og bedrage i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil godt appellere om, at vi passer lidt på ordene, passer lidt på retorikken. Der er en lang tradition for – kun afbrudt i 1980'erne af den meget ulyksalige fodnotepolitik – at de ansvarsbærende partier faktisk søger brede flertal bag en udenrigspolitik, som Danmark kan være tjent med. Det synes jeg også der lægges op til med denne debat og med den vedtagelse, som et flertal vil stå bag. Og jeg vil gerne appellere ikke mindst til Socialdemokratiet om, at vi, der står bag vedtagelsen, passer lidt på retorikken.

Hr. Jeppe Kofod hæfter sig ved nogle udtalelser, som statsministeren er kommet med i for-